

Τριμ. Διοικ. Πρωτ. Θεσ/νίκης 2473/79

Πηγή: Ε.Δ.Κ.Α. ΚΒ' 1980, σ. 300

Περίληψη: Επί εργατικού ατυχήματος, δια την χορήγησιν παροχών ασφαλίσεως, δεν απαιτείται η συμπλήρωσις ημερών εργασίας. Εργατικόν ατύχημα συνιστά και η περίπτωσης παθήσεως ή βλάβης προκληθείσης είτε εξ υπερμέτρου προσπαθείας είτε εξ εξαιρετικώς δυσμενών συνθηκών αλλά και η συνήθης νόσος η απολήξασα άνευ παροχής βοήθειας ή της δεούσης θεραπευτικής αγωγής, εις θάνατον του ησφαλισμένου.

Απόφαση Δικαστηρίου

Πρόεδρος: κ. Σ. ΣΤΑΘΗΣ

Εισηγητής: κ. Ε. ΑΓΓΕΛΗΣ

Δικηγόρος: κ.κ. Π. Τσαντήλας, Π. Μποζίνης

Επειδή δια της υπό κρίσιν προσφυγής και δια τους εν αυτή λόγους, διώκεται η ακύρωσις της υπ'αριθμ. 807/11.12.78 αποφάσεως της Τοπικής Διοικ. Επιτροπής του Τοπικού Υπ/τος ΙΚΑ Θεσ/νίκης 25^{ης} Μαρτίου δι' ης εγένετο δεκτή η από 19.10.78 ένστασις της καθ'ης κατά της υπ'αριθμ. Π. 1479/5.10.78 αποφάσεως του Διευθυντού του εν λόγω Υπ/τος ΙΚΑ και δι' ης εχαρακτηρίσθη ο εν αυτή επισυμβάς θάνατος του συζύγου εν ζωή της καθ'ης ως εργατικόν ατύχημα παρεχομένου ούτω αυτή δικαιώματος απολήψεως συντάξεως λόγω θανάτου του ησφαλισμένου συζύγου της ενώ δια της προμνησθείσης αποφάσεως του Δ/ντου εχαρακτηρίσθη ο προρρηθείς θάνατος ως μη εργατικόν ατύχημα, ζητείται δε όπως τούτο γίνη δεκτόν επί τω τέλει αναβιώσεως της αποφάσεως ταύτης. Τοιούτον αντικείμενον έχουσα η προσφυγή, αρμοδίως φέρεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, νομοτύπως δε και εμπροθέσμως ασκηθείσα κρίνεται τύποις δεκτή και δέον να ερευνηθή περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Επειδή εν άρθρω 28 παρ.6 του ΑΝ 1846/1951, ως αντικατεστάθη υπό του αρθρου 5 παρ. 3 του ν.δ. 4104/60, ορίζεται ότι "εν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγω αναπηρίας ή γήρατος ή επιδοματούχου λόγω αναπροσαρμογής ή ησφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τουλάχιστον 1500 ημέρας εργασίας εξ ων 300 τουλάχιστον εντός των 5 ετών αμέσως

προηγούμενων εκείνου καθ' ο επήλθεν ο θάνατος ή ησφαλισμένου έχοντος πραγματοποιήσει τον υπό της παρ. 1 του παρόντος άρθρου απαιτούμενον αριθμόν ημερών εργασίας δικαιούνται συντάξεως κατά τας επομένας παραγράφους. α) η χήρα ή ο άπορος χήρος ου η συντήρησις εβάρυνε κυρίως την θανούσαν (αρθρ. 28 παρ. 6 εδ. α) β) .... Κλπ". Εξ ετέρου κατ' άρθρον 8 παρ.3 του αυτού Νόμου 1846/51 ως ατύχημα νοείται το εν τη εργασία ή εξ αφορμής ταύτης βίαιον συμβάν και η επαγγελματική νόσος. Τέλος εν άρθρω 34 παρ.1 ορίζονται τα εξής: Δια την χορήγησιν των παροχών της ασφαλίσεως δεν απαιτείται η συμπλήρωσις των καθοριζομένων εν άρθροις 28, 31, 32 και 35 ημερών εργασίας, εάν το γεγονός το θεμελιούν το εις παροχάς δικαίωμα, οφείλεται εις βίαιον συμβάν επελθόν κατά την εκτέλεσιν της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής ή εις επαγγελματικήν ασθένειαν.

Επειδή εκ του συνδυασμού των άνω διατάξεων προκύπτει ότι εν περιπτώσει εργατικού ατυχήματος δια την χορήγησιν παροχών ασφαλίσεως μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η συνταξιοδότησις της χήρας θανόντος ησφαλισμένου εκ τοιούτου ατυχήματος δεν απαιτείται η συμπλήρωσις ωρισμένου αριθμού ημερών εργασίας (ΣΤΕ 1966/1976) εργατικόν δε ατύχημα συνιστά ου μόνον το βίαιον εξωτερικόν γεγονός, όπερ συνέβη εις τον ησφαλισμένον κατά την εργασίαν του ή εξ αφορμής αυτής, και επέφερεν εις τούτον τον θάνατον ή την ανικανότητα προς εργασίαν αλλά και η περίπτωσης κατά την οποίαν ο θάνατος ή η αναπηρία του ησφαλισμένου οφείλονται αποδεδειγμένως εις πάθησιν ή βλάβην του οργανισμού προκληθείς είτε εκ της υπερμέτρου προσπαθείας την οποίαν καθ' ωρισμένον χρόνον κατέβαλεν ούτος δια να ανταποκριθή εις τας ασυνήθεις και πέραν του κανονικού κύκλου της απασχολήσεως του συνθήκας εργασίας είτε εκ των εξωτερικών δυσμενών συνθηκών υπό τας οποίας ηναγκάσθη να εργασθή (ΣΤΕ 143, 1303/76) ή και η υπό κανονικάς εισέτι συνθήκας εργασίας εκδηλωθείσα νόσος η απολήξασα άνευ ουσιαστικής παροχής ιατρικής βοήθείας ή άνευ συστήσεως και παροχής της δεούσης εν τη συγκεκριμένη νόσω θεραπευτικής αγωγής εις τον θάνατον του ησφαλισμένου (πρβ. Και ΣΤΕ 2141/70).

Επειδή εκ των εγγράφων του φακέλλου στοιχείων απεδείχθησαν τα εξής: Ο σύζυγος της καθ'ης η προσφυγή ήτο ασφαλισμένος παρά τω ΙΚΑ από 1.6.65 επραγματοποίησε δε μέχρι 30.9.77 οκτακοσίας πενήκοντα

τέσσερας ημέρας εργασίας εν ασφαλίσει. Ούτος την 26.11.77 και εν ώρα εργασίας ήτοι κατά την μεταφοράν δια του τρικύκλου του σκελετών πολυθρόνων υπέστη καθ' οδόν καρδιακήν προσβολήν. Κατόπιν αυτού το υπ' αριθμ. 70772 Δ.Χ. τρίκυκλον του έμφορτον ως ήτο δια των άνω ειδών, εγκαταλείφθη εν τη οδώ (βλ. βεβαίωσιν υπ' αριθμ. 712/9285 1-α του ΣΤ' Αστυν. Τμήματος Θεσ/νίκης) και διεκομίσθη ούτος πάραυτα εις σταθμόν πρώτων βοηθειών την δε επομένην (27.11.77) επήλθεν ο θάνατος αυτού εξ εμφράγματος του μυοκαρδίου, συνεπεία αρτηριοσκληρύνσεως στεφανιαίων αρτηριών κατ' ιατρικήν πιστοποίησιν (ίδετε από 29.11.77 Ληξιαρχικήν πράξιν θανάτου του Ληξιάρχου Θεσ/νίκης). Ο αποθανών ησφαλισμένος είκοσι ημέρας προ του θανάτου του, ως καταθέτει ο πρόεδρος του Συν/σμού Τρικύκλων ΜΚ έπεσε στο γραφείο του μάρτυρος (ίδετε κατάθεσίν του εις προσβαλλομένη απόφασιν) πλην όμως οι ιατροί, τους οποίους επεσκέφθη την 12.11.1977 (ίδετε βιβλιάριον ασθενείας του ΙΚΑ), δεν του εχορήγησαν άδειαν αναπαύσεως. Εν συνεχεία ως δείκνυται εκ του τω φακέλλω προσκομισθέντος βιβλιαρίου ασθενείας του αποβιώσαντος ησφαλισμένου ούτος την 24.11.77 επεσκέφθη ειδικόν παθολόγον ιατρόν του ΙΚΑ την 25.11.77 καρδιολόγον ιατρόν του ΙΚΑ και την 26.11.77 (ημέραν καθ'ην και υπέστη εν εργασία την καρδιακήν προσβολήν) και πάλιν ειδικόν παθολόγον του ΙΚΑ. Παρά όμως τας αλλεπαλλήλους ταύτας επισκέψεις του εις τους ιατρούς του ΙΚΑ εξ ως αποδεικνύεται η εμμονή του εις την δια του άνω μάρτυρος καταμαρτυρουμένην επιθυμίαν του προς λήψιν άδειας αναπαύσεως λόγω της σοβαρότητος της καταστάσεως της υγείας του, οι εξετάσαντες αυτόν (θανόντα) ιατροί δεν παρέσχον άδειαν αναπαύσεως καίτοι είναι κοινώς γνωστόν και δεν απαιτούνται ιδιαίτεροι γνώσεις ιατρικής επιστήμης ότι εις περίπτωσιν εμφανίσεως καρδιακής κρίσεως το πρώτον και κυριώτερον στάδιον της θεραπευτικής αγωγής είναι η μη καταβολή εντόνων σωματικών προσπαθειών αίτινες ως εκ της φύσεως του επαγγέλματός του κατεβάλλοντο υπό του θανόντος ησφαλισμένου. Κατ' ακολουθίαν τούτων και συμφώνως ταις προδιαληφθείσαις και ερμηνευθείσαις διατάξεσι το Δικαστήριον κρίνει ότι ο υπό τας ως άνω συγκεκριμένας συνθήκας αποτελούσης οιονεί εξαναγκασμόν προς εργασία εν κρίσίμω καταστάσει της υγεία του ησφαλισμένου επισυμβάς θάνατος οφείλεται εις εργατικόν ατύχημα. Όθεν ουδόλως έσφαλε η προσβαλλομένη απόφασις της ΤΔΕ ήτις εδέχθη την εν αρχή της παρούσης

μνημονευομένη ένστασιν της καθ'ης κατά της υπ'αριθμ. Π. 1479/5.10.78 αποφάσεως του Δ/ντού του Υποκ/τος ΙΚΑ (Τοπικού 25^{ης} Μαρτίου) Θεσ/νίκης και εχαρακτήρισεν τον προειρημένον θάνατον ως εργατικόν ατύχημα ενώ δια της άνω αποφάσεως του Δ/ντού απερρίφθη σχετική αίτησις της καθ'ης περί συνταξιοδοτήσεώς της επί τη αιτιολογία ότι ο κατά τα άνω θάνατος δεν αποτελεί εργατικό ατύχημα, ως οφειλόμενος εις καρδιακήν προσβολήν και ως επισυμβάς υπό συνήθεις συνθήκας εργασίας, δι' ο και απορριπτέα κρίνεται η προσφυγή ως ουσία αβάσιμος.